Вівця, лисиця та вовк — варіант 1

У селянина з отари втекла вівця. Назустріч їй потрапила лисиця і питає: "Куди тебе, кумонько, бог несе?" - "Ой-ій, кума! Була я в мужика в отарі, та життя мені не стало: де баран здуріє, а все я, вівця, винувата! От і надумала піти куди очі дивляться". - "І я також! - відповіла лисиця. - Де мій чоловік курочку зловить, а все я, лисиця, винувата. Побіжмо-но разом". Через деякий час зустрівся їм сірий. "Здоров, кумо!" - "Здоров будь!" - каже лисиця. "Далеко йдеш?" Вона у відповідь: "Куди очі дивляться!" - та як розповіла про своє горе, сірий мовив: "І я так само! Де вовчиця заріже ягня, а все я, сірий, винуватий. Ходімо-но разом".

Пішли. Дорогою сірий і каже вівці: "А що, вівця, адже на тобі тулуп-то мій?" Лисиця почула і підхопила: "Справді, куме, твій?" - "Точно, мій!" - "Побожешся?" - "Побожуся!" - "До присяги підеш?" - "Піду". - "Ну, іди, цілуй присягу". Тут лисиця зметикувала, що мужики на стежці поставили капкан; вона привела сірого просто до капкана і каже: "Ну, отут цілуй!" Тільки що сунувся сірий з дурості - а капкан клацнув і схопив його за морду. Лисиця з вівцею одразу втекли від нього цілі й неушкоджені.